

Bu Adam Benim Babam

– GürhanGürses · 31 Aralık 2015

"Şehitler ölmez vatan bölünmez" bunda zerre kadar şüphe yok. Ağzılarda ortak bir ağıt gibidir bu söz. Yüreklere aynı hisle atar. Eller kenetlenir iyice, akıl açılır. Ve sorar semaya bakarak:

"Ne hainler gördü bu ülke?

Ne ihanetler yaşadı?

Ne sırtından vurulmalara maruz kaldı.

Dost bildiklerince hem de, kardeş dediklerince!"

İnceden inceye sızılar giriyor kalbimize, her şehit haberi sonrası. Ateş hangi şehre, hangi ilçeye, hangi köye ve hangi eve düştü yine.

Zafer inananlarıdır, üç beş çapulcunun değil!

Bu akan kanın müsebbipleri döktükleri kan deryasında er geç boğulacaktır. Ve bu vatan hainleri döktükleri kanların ve aldıkları canların hesabını da mutlaka vereceklerdir. Yalnız şunu da iyi bilmeliler ki bu hainler, öldükçe çoğalan bir halkı böyle haince saldırı ve tuzaklarla sindiremezler ve asla yenemezler.

Gencecik fidanlar vatan toprağına düşüyor. Bu kaç oldu, kaçınıcı oldu diyeceğim ama demekle son bulmuyor. Her şehit cenazesi yürek yakan sahnelere de yol açıyor. Yürek yırtılır bir bez parçası gibi.

Vatan toprağı sarar bedenleri şefkatli bir ana gibi; üzerinde masumca yaşayanı da uğruna kahramanca öleni de sahiplenir. Tek haini sahiplenmez, sarıp sarmalamaz; tek ona yemek yedirmez, su içirmez!

Bu toprağın, suyunu içip ekmeğini yiyeceksin ve kalkıp bu ülkenin askerine kurşun sıkacaksın. Günahdır, yazıktır ve sana lanettir bu! Kahrol kurşun sıkan el, yıkıl bombanın pimi çeken ebleh! Zehrol aşına tıka basa ye ama doyma, kara bahtına kapkara bir taş ol bas bağrına. Kan damlasın uykuna, can aksın gözlerinden damla damla... Canlarımız gidiyor ne hakla? Hangi akla hizmettir?

Şırnak Silopi...

Teröristlerin saldırısı ve üç şehit...

Üç şehidimizden birisi de 33 yaşındaki Jandarma Astsubay Kenan YILDIZ...

Adanalı...

Tören alanı...

Al bayrağı sarılı şehidin naaşı...

Bir de üç yaşındaki oğlu Melih...

Bir de Melih'in kuzeni Kaan.

Omzuna Türk bayrağı bağlı Melih'in...

Babasının tabutunun başında kuzeni Kaan'la oynuyor.

Melih, sık sık tabutu ve babasının fotoğrafını öptü. Sonra kuzenine babasının fotoğrafını gösterip "Bu benim babam." diyerek selam durdu. Şimdi gel de dayan artık! Gel de sabret! Ağız dolusu lanet gelsin size ey hainler! Ey silahlı vandallar, kalpsiz insanlar! Şu masum yavrunun yetim kalması sizin saltanatınızdan da icraatınızdan da mühimdir.

"Bak bu benim babam!" dedi küçük Melih, kuzeni Kaan'a göstererek al bayrağın örtülü olduğu tabutu. Herkes bir defa daha vuruldu yüreğinden. Bir kez daha gözleri yaşa boğuldu herkesin. "Şehittir babam." O yüzden uzanır vermiş yatıyor al bayrağın altında. Kelimelerin kifayetsiz kaldığı andır bu ifade.

"Bak bu benim babam" diyerek bizlere neler söylemek istemiş.

"Bak bu benim babam ve bu ülke için şehit oldu."

Hissiyatın tavan yaptığı andayım.

Hüznün zirvede olduğu...

Göz yaşların hücumu kalktığı...

Ve kalpleri yandığı...

"Baksana Kaan, bu benim babam!" Babalar ölmez hem, uzakta durup seyreder bizi...

" Kalksana ayağa babası... Kalkıp da öpsene 3 yaşındaki Melihini..." diye feryat eder Melih'in anası... " Kalksana babası..."

Sen de selam dursana babama Melih!

Bak melekler saf saf olmuş, selamlıyor babamı.

Herkes ona dua okuyor, herkes hüznü ama başka bir gururla bakıyor babana.

Bu nasip olmaz her kula!

Azmayana da gelmez bela!

Melih, cenaze namazına duran herkese seslendi:

"Bak bu sıradağ gibi uzanan adam var ya, üzeri bayrakla sarılı olan, işte o adam benim babam Ey Türkiye'm! Bu boylu boyunca uzanan al bayrağın altında, işte o adam benim babam!"